13/08/2019

Η Παναγία και το θαύμα στον Ποντιακό Ελληνισμό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Δευτέρα 12 Αυγούστου το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Παράκληση της Θεοτόκου και κήρυξε το θείο λόγο στο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά.
“Είναι θαύμα της Παναγίας ότι ο Ποντιακός Ελληνισμός, εκατό χρόνια μετά τον ξεριζωμό και τη Γενοκτονία, δεν ξεχνά ούτε την ιστορία και τον πολιτισμό του, δεν ξεχνά ούτε τα δίκαιά του και αγωνίζεται γι᾽αυτά” δήλωσε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Ἀκατανόητον θαῦμα πῶς γα-λου-χεῖς τόν Δεσπότην».

Αὐτούς τούς λόγους τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου ἐπαναλάβαμε καί ἐμεῖς πρό ὀλίγου κατακλείοντας τήν τελευταία Μικρή Παράκληση πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκου τοῦ φετινοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Καί μαζί μέ τόν θαυμασμό μας γιά ὅλα τά μεγάλα καί θαυμάσια τά ὁποῖα συνδέονται μέ τό ἱερό πρόσωπο τῆς Παναγίας Μητέρας μας τῆς ἐκφράσαμε τήν εὐ-γνωμο-σύνη καί τήν ἀγάπη μας γιά ὅσα μᾶς χαρίζει ἀλλά καί γιατί μᾶς ἀξί-ωσε καί φέτος νά τῆς ψάλλουμε κάθε ἀπόγευμα, ὅλες αὐτές τίς ἡμέ-ρες πού εἶναι ἀφιερωμένες στή χάρη της, ὕμνους δοξολογίας καί εὐχαριστίας ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς της εἰκόνος καί νά τῆς ἐμπιστευθοῦμε τά αἰτήματα τῶν καρδιῶν μας.

Ἀπόψε ὅμως εἴχαμε τήν ἰδιαί-τε-ρη εὐλογία νά ψάλουμε τήν ἱερά Πα-ράκλησή της ἐδῶ στόν οἶκο της, στό ἱερό κατοικητήριό της, στό Ἱε-ρό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ἐνώπιον τῆς ἱστορικῆς καί θαυματουργοῦ εἰκόνος της, τῆς «ἱστορηθείσης ὑπό τοῦ ἀπο-στό-λου Λουκᾶ», ἐνώπιον τῆς εἰ-κόνος στήν ὁποία γιά αἰῶνες οἱ πατέρες μας ἐναπέθεταν τά ἄνθη τῆς εὐλαβείας τους καί τά μῦρα τῶν προσευχῶν τους στήν παλαί-φατη Μονή τοῦ Ὄρους Μελᾶ.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς σεπτῆς εἰκό-νος, πού ἡ χάρη τῆς Παναγίας θέ-λησε νά μεταφερθεῖ μέ θαυ-μα-στό τρόπο ἀπό τήν Ἀθήνα στό ὄρος Μελᾶ τοῦ Πόντου, γιά νά εἶναι ἐκεῖ φύλακας καί προστάτις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἱ πατέρες μας δέν ἐξέφραζαν μόνο τήν ἀπορία τους γιά ὅσα θαύματα ἀφοροῦν τή ζωή τῆς Παναγίας μας, ὅπως ποιητικά περιγράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος λέ-γοντας «ἀκατανόητον θαῦμα πῶς γαλουχεῖς τόν Δεσπότην», ἀλλά καί γιά τά ἀπειράριθμα θαύ-μα-τα τῆς προστασίας τῆς Πανα-γίας μας τά ὁποῖα ζοῦσαν οἱ ἴδιοι οἱ πατέρες μας καί οἱ οἰκογένειές τους.

Ὅμως καί πάλι δέν εἶναι μόνο αὐτά τά παράδοξα στή ζωή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, γιατί ὅλη ἡ ζωή καί ἡ παρουσία τῆς Παναγίας μας εἶναι ἕνα θαῦ-μα. Θαῦμα ἡ γέν-νησή της. Θαῦμα ἡ παραμονή της στά Ἅγια τῶν Ἁγίων. Θαῦμα ἡ ἐκ Πνεύματος ἁγίου κυοφορία της. Θαῦμα ἡ ἔνδοξος εἰς οὐρανούς με-τάστασή της. Θαῦμα ἡ διαρκής ἐπέμβασή της στή ζωή τῶν πι-στῶν.

Καί δέν εἶναι παράδοξα ὅλα αὐτά τά θαύματα, γιατί ἕνα θαῦμα εἶναι τό κάθε ἔργο τοῦ Θεοῦ. Θαῦμα εἶ-ναι τό κάθε τι πού μπορεῖ νά κάνει ὅποιος πιστεύει στόν Θεό μέ τή δύ-ναμή του καί μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός του. «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ τά ἔργα ἃ ἐγώ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει καί μείζονα τούτων ποιή-σει», ὑπόσχεται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Καί ἡ Παναγία μας ἦταν κατ᾽ἐ-ξο-χήν ἄνθρωπος τῆς πίστεως. Ὅλη της ἡ ζωή ἦταν ἀπόδειξη τῆς με-γά-λης πίστεώς της στόν Θεό, γι᾽αὐτό καί ἀξιώθηκε τόση χάρη. Γι᾽αὐτό καί ἀξιώθηκε ὄχι μόνο νά ζή-σει μέσα στό θαῦμα τοῦ σχεδίου

τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σω-τηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὄχι μόνο νά δανείσει τήν ἀνθρώπινη σάρκα στόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά κρατήσει στή μητρική της ἀγκάλη τόν ἀχώρητο Θεό, ἀλλά καί νά γίνει ἡ ἴδια καί οἱ ἱερές της εἰκόνες πηγές ἀκενώτων ἰαμάτων καί θαυμάτων.

Καί μπορεῖ ἐμεῖς οἱ χοϊκοί ἄν-θρω-ποι νά μήν ἐννοοῦμε τά ἀμέ-τρητα καί ἀκατανόητα θαύματα τῆς Παναγίας μας, ὅπως ψάλαμε καί προηγουμένως, γιατί ὑπερβαί-νουν τήν ἀνθρώπινη λογική, θά πρέπει ὅμως νά προσπαθή-σου-με νά τά προσεγγίσουμε μέ τήν πίστη. Νά τά προσεγγίσουμε μέ τήν πίστη πού εἶχαν οἱ πατέρες μας, γι᾽αὐτό καί περιέβαλαν μέ τόση ἀγάπη καί τόσο σεβασμό τήν Παναγία μητέρα μας. Γι᾽αὐτό μοι-ραζόταν μαζί της καί τά χαρμό-συνα καί τά λυπηρά γεγονότα τῆς ζωῆς τους. Γι᾽αὐτό καί ἀνηφό-ρι-ζαν γιά αἰῶνες στό μοναστήρι της γιά νά τῆς ἐμπιστευθοῦν τίς ἀνά-γκες τους, γιά νά τῆς μιλήσουν γιά τά προβλήματά τους, ἀλλά καί γιά νά τήν εὐχαριστήσουν γιά τά θαύ-μα-τα πού ἐπιτελοῦσε γιά χάρη τους. Γιατί ἡ Παναγία μας δέν παύει ποτέ νά θαυματουργεῖγιά χά-ρη τῶν πιστῶν της τέκνων. Δέν παύει ποτέ νά θαυματουργεῖγιά χάρη ὅσων ζητοῦν τή μεσιτεία καί τή βοήθειά της.

Καί εἶναι θαῦμα τῆς Παναγίας μας ἡ παρουσία τῆς θαυματουργοῦ καί ἱστορικῆς της εἰκόνος ἀπό τό μοναστήρι τοῦ ὄρους Μελᾶ στήν Τραπεζοῦντα ἐδῶ στή Μακεδονία μας, στίς πλαγιές τοῦ Βερμίου, ὅπου ἦρθε γιά νά συντοφεύει καί νά προστατεύει τά παιδιά της, τούς Ποντίους ὅπου γῆς, πού συρρέουν καί αὐτοί μέ κάθε τρόπο θέλοντας νά τῆς δείξουν τήν εὐγνωμοσύνη καί τήν ἀγάπη τους, ἀλλά καί ὅλους τούς Μακεδόνες καί ὅλους τούς Ἕλληνες.

Εἶναι θαῦμα τῆς Παναγίας ὅτι ὁ Ποντιακός Ἑλληνισμός ἑκατό χρό-νια μετά τόν ξερριζωμό καί τή Γενοκτονία, πού τιμοῦμε φέτος, δέν ξεχνᾶ οὔτε τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμό του, δέν ξεχνᾶ οὔτε τά δίκαιά του καί ἀγωνίζεται γι᾽αὐ-τά.

Καί ἐλπίζουμε καί προσευχόμεθα ἡ Παναγία μας νά κάνει καί σέ αὐ-τή τήν περίπτωση τό θαῦμα της καί νά δικαιώσει τόν Ποντιακό Ἑλ-ληνισμό. Καί θά τό κάνει, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά μένουμε πιστοί στήν Ὑπε--ραγία Θεοτόκο, νά μένουμε ἑδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πί-στη μας στόν Υἱό της καί νά ζητοῦμε πάντοτε ἑνωμένοι καί μέ ἐμπι-στοσύνη καί ταπείνωση τή βοή-θεια καί τή μεσιτεία της.